

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2011 - 29 pàgines

Sessió ordinària del dia 3 de novembre del 2011

El dia 3 de novembre de 2011, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 42/2011, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M.I. Sr. Xavier Montané Atero
M.I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Martí Salvans.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; M.I. Sr. Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Bé, abans de procedir amb l'ordre del dia previst i havent-se incorporat un nou conseller general, procedirem abans de començar la sessió segons disposa l'article 3 del Reglament del Consell, a la seva presa de possessió del càrrec.

Permeteu-nos que sortim de la sala per vestir-nos amb els abillaments tradicionals.

(Surten de la Sala)

(Es reincorporen a la Sala)

El Sr. síndic general:

Sr. Pere Obiols Mogio vulgueu avançar-vos fins a la presidència, si us plau?

Vós, Sr. Pere Obiols Mogio, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El Sr. Pere Obiols Mogio:

Ho juro.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Bé, es suspèn la sessió durant 5 minuts, us recordo que reprendrem la sessió en la nova sala de sessions.

(Surten de la Sala)

(Es reprèn la sessió al nou hemicle del Consell General a les 16.25h)

El Sr. síndic general:

Anem doncs, per la primera de les preguntes.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, relativa a la signatura d'una carta d'intencions del Govern del Principat d'Andorra a favor d'EGEDA.

Fou registrada amb el número 1066 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2011, del 24 d'octubre.

Sr. Rios, té la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern d'Andorra va signar el 21 de setembre del 2011, una carta d'intencions a favor de l'Entitat de Gestió de Drets dels Productors Audiovisuals (EGEDA), on es compromet que una vegada s'hagi constituït la societat de gestió col·lectiva de drets

d'autor i de drets veïns del Principat d'Andorra, el Govern proposarà a EGEDA la subscripció d'un acord de col·laboració temporal perquè proveeixi la logística necessària per realitzar la gestió dels drets de propietat. Vist l'exposat pregunto:

Pot explicar el Govern per què ha signat aquesta carta d'intencions en els termes que s'exposen?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, sí que voldria manifestar la meua sorpresa respecte a la pregunta que em formuleu, atès que el passat 19 de setembre vaig sol·licitar comparèixer davant la Comissió d'Economia, en la qual hi éreu present, i vam poder parlar llargament d'aquesta qüestió arran de la negociació que estava encetada amb EGEDA per resoldre aquest contracte de l'1 de gener del 2008. Doncs bé, tot i que semblava que s'havia acollit positivament el resultat d'aquesta negociació, doncs, serà un plaer poder aprofundir en aquesta qüestió i respondre la seva pregunta.

De fet, el que sí s'ha de dir és que no es pot entendre la resposta a la vostra pregunta sense abans fer un breu repàs dels antecedents que han conduït a aquesta situació, i que parteixen del contracte firmat l'1 de gener del 2008, entre STA, en nom del Govern d'Andorra, i l'entitat EGEDA. És un contracte que pretenia posar fi a la situació irregular de l'STA en relació les retransmissions de canals de televisió estrangers, sense haver demanat mai cap autorització als titulars de drets audiovisuals, la qual cosa vulnerava -com sabeu- la Llei del 1999 i incomplia tres convenis internacionals: els de Ginebra, de Berna i de Roma ratificats per Andorra.

Així, en aquest contracte del 2008, l'STA reconeixia un deute de 6 milions d'euros pels drets d'autor no satisfets i anteriors al 2008, un import del qual en restava pendent de pagar 5.240.000 euros i que podien compensar-se en 15 anys amb els eventuais ingressos de la societat de drets d'autor. I d'altra banda, també s'establia un termini de 3 anys i mig, que finalitzava l'1 de juny del 2011 en què s'havia d'haver creat la societat de drets d'autor i posar-la en funcionament. Si així es feia, l'STA no hauria de pagar els drets d'autor generats entre l'1 de gener del 2008 i l'1 de juny del 2011 corresponents a les

comunicacions a tercers de canals de televisió efectuades per establiments comercials.

Aquesta, breument, és la situació en que es va trobar el Govern al maig del 2011, i sense haver estat informat en el traspàs de poders, d'aquest assumpte important i urgent relatiu a la contingència que estava a punt de produir-se i que suposaria a l'Estat andorrà haver de fer front a un import d'uns 2,5 milions d'euros import -que tot sigui dit- no s'hauria hagut de pagar si el Govern anterior hagués complert amb el contracte d'1 de gener del 2008.

Així, tant aviat com aquest Govern es va assabentar, pel seu compte, de la imminent realització de la contingència, es va posar en contacte amb EGEDA per trobar i negociar una possible solució. Una solució, que repeteixo va ser exposada a la Comissió d'Economia abans de formalitzar-se.

I de fet, ens congratulem del resultat d'aquesta negociació entre STA i EGEDA, molt favorable als interessos de l'Estat andorrà:

- Per una banda s'ha aconseguit la condonació total de l'import del deute de 5.240.000 euros que tenia l'STA de drets d'autor no pagats abans del 2008 import que queda completament condonat.

- Per altra banda, s'ha aconseguit una reducció de les tarifes a pagar per l'STA en concepte de drets d'autor fins al 30 de juny del 2012, de 75 cèntims per cada euro liquidat, és a dir, un descompte del 75% i que es pot quantificar en uns 500.000 euros d'estalvi.

- I per últim, s'ha aconseguit reduir l'import dels drets d'autor entre el 2008 i el 31 de maig del 2011, de 2.445.000 euros a 2.151.000 euros. Un altre estalvi d'uns 300.000 euros.

Aquesta negociació s'ha formalitzat en la forma d'un **Annex al contracte** entre STA i EGEDA, que atorga uns nous terminis per tenir aprovada la Llei de creació de la societat, abans del 31 de desembre d'aquest any, i que aquest cop espero que es pugui complir.

En aquesta negociació, era també evident l'interès mostrat per EGEDA de que la societat disposi de totes les eines per poder funcionar bé i que es respectin els drets dels productors audiovisuals representats per aquesta entitat. I davant les previsible dificultats tècniques de posar en funcionament una societat d'aquest tipus, la solució que s'ha trobat és la signatura d'una carta d'intencions en la que el Govern es compromet a que, per ell mateix o via per la societat de drets d'autor, que es proposi la societat EGEDA un acord de col·laboració temporal per a que EGEDA proveeixi la logística necessària a la societat, per poder començar la seva activitat i fins que aquesta es

normalitzi el seu funcionament. La contrapartida d'aquesta negociació -de la carta d'intencions- ha estat la condonació total del deute de 5.240.000 euros.

Aquests són els motius pels quals s'ha signat l'annex al contracte i la carta d'intencions, i que suposen acabar amb els incompliments del Principat d'Andorra en matèria de drets d'autor audiovisuals, eliminar una contingència molt perjudicial als interessos de l'Estat andorrà, i obtenir un estalvi total de més de 6 milions d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alcobé.

Sr. Rios...

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en principi no hauria de manifestar sorpresa perquè li faci aquesta pregunta, perquè està clar que vostè va fer una compareixença privada en la qual se'ns va facilitar tota una sèrie d'informació, però si bé es poden revisar totes les actes d'aquesta reunió, segur que no troba en cap moment que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata li donés llum verda perquè signés aquest contracte i amb les clàusules que vostè a exposat i que també signés aquesta carta d'intencions. Per tant, no li hauria de sorprendre que nosaltres fem aquesta pregunta davant del Ple.

Ha fet referència a que l'anterior Govern hauria d'haver pagat 2,5 milions d'euros per complir el contracte, de fet això o potser vostè no ha revisat ben bé el contracte o potser s'ha equivocat intencionadament...bé no ho sé. La qüestió és que aquest pagament s'havia de fer efectiu el 31 de juny del 2011, per tant, difícilment el nostre govern hagués pogut fer complir aquest pagament vist que ja hi havia hagut el canvi de govern.

Per una altra banda, vostè ens ha parlat de 5 milions d'un deute històric, jo aquí li voldria comentar de que, en principi, nosaltres considerem que el contracte presenta unes tarifes realment abusives i que permeten, doncs, arribar a aquestes xifres tan elevades. Abans de dir que una societat privada ens ha condonat aquest deute, hauríem de mirar primerament si realment aquest deute s'adapta al que l'Estat andorrà o en aquest cas l'STA hauria de pagar.

El que passa és que jo abans de començar a explicar tot això, el que voldria deixar clar és que la meua pregunta res té a veure amb el procés que hi ha paral·lel actualment que és el tràmit parlamentari de

la Llei per la qual es constitueix la societat de gestió col·lectiva de drets d'autor i de drets veïns del Principat d'Andorra. Són dos processos paral·lels el que passa és que l'actuació del Govern ha fet que s'acabin lligant, perillosament, per cert.

Per què quin és el problema? És a dir, no entrant tant en el fons del contracte ni en el fons de la carta d'intencions, el problema és que EGEDA, de fet, és una entitat privada que gestiona drets d'autor, de la mateixa manera que podria ser l'SGAE o d'altres que n'hi ha centenars, no? El 21 de setembre d'aquest any, l'STA va renegociar aquest contracte i es van imposar unes noves condicions sobre l'anterior que hi havia i una d'elles és que el Govern signés una carta d'intencions en la qual EGEDA es comprometia que en el moment que existís la societat andorrana de gestió de drets d'autor, EGEDA proveís tota la logística. Així doncs, un contracte entre l'STA i EGEDA relatiu a un pagament de drets d'autor i una explotació d'uns drets, acaba implicant a un Govern que ha hagut de claudicar signant una carta d'intencions, que a la vegada implica al Consell General a executar en uns terminis una sèrie d'accions i a una futura societat andorrana de drets d'autor.

Per una banda, Govern cedeix totalment la sobirania del País al signar un document amb una empresa privada i per l'altra, adjudica a dit, a EGEDA, uns treballs que de fet hauria de contractar la futura societat andorrana de drets d'autor. Davant d'això el que demanem és que Govern -com que encara no ha arribat el procés final de tot el contracte- doncs, intenti renegociar buscant alternatives a la situació actual i evidentment, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata es posa a disposició del Govern i del grup parlamentari que li dona suport, per treballar amb la reformulació d'aquest afer i vetllar pels millors interessos d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé, si vol intervenir li recomanaria que fos breu perquè està fora de temps, ja...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que em sorpren molt, Sr. Rios, aquests comentaris. La nostra responsabilitat és buscar solucions on hi ha problemes, i realment el que no puc compartir de cap manera, és que em dieu que vostès no podien complir amb el contracte perquè estaven fora de temps per pagar-lo. La responsabilitat de l'antic

govern, vull recordar que era fer la Llei de societat de drets d'autor i posar en marxa la societat. Si això s'hagués fet, Sr. Rios, si això s'hagués fet, ara no hauríem de pagar aquests 2.151.000 euros, que quedi molt clar. Si això s'hagués fet, no hauríem de pagar aquests 2.151.000 euros, per tant, que cadascú que agafi les seves responsabilitats com les vulgui entendre. La nostra és de buscar solucions on creiem que hi ha problemes i per tant, el que queda molt clar, és que un incompliment d'un contracte que produeix un greuge a l'Estat andorrà de 2.151.000 euros hem buscat una solució i l'hem trobat i aquesta solució passa per firmar un annex al contracte, una carta d'intencions amb EGEDA... EGEDA a més a més, té la representació de tots els drets d'autor de qualsevol canal de televisió espanyol, francès o anglès i per tant, via aquesta societat EGEDA tenim la cobertura jurídica suficient, com per saber que l'Estat andorrà compleix amb els seus compromisos amb matèria de drets d'autor i penso, que la solució s'ha trobat, és molt positiva per l'Estat andorrà, ens estalviem 5.240.000 euros de deute per l'STA...

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

... i, per tant, entenem que és una molt bona negociació que s'ha produït en aquest contracte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entrem en el torn de les repreguntes.

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

No és cert que el nostre govern no fes res, és a dir, nosaltres el mes de novembre del 2010 vam entrar el projecte de llei que actualment s'està entrant amb unes certes modificacions -està clar-, però nosaltres és evident que volíem complir amb el contracte, en el moment que s'hagués hagut de negociar o de pagar segurament s'hagués negociat -d'això n'estic segur- perquè les condicions realment no són les

adequades... considerem que no són les adequades per la situació econòmica en la que estem i amb l'abús, en aquest cas, de poder que fan aquestes societats, en el cas de fixar tarifes.

Iniciaria el meu torn de preguntes demanant, què pensa Govern sobre l'evident pèrdua de sobirania al claudicar una sèrie d'imposicions provinents d'EGEDA, que és una empresa privada estrangera i perquè tothom ens entengui, és una empresa similar a l'SGAE i a la que comprometen a la societat de drets d'autor andorrana, encara sense crear i més greu encara al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc opinió respecte a la sobirania perquè no es produeix... no es produeix. Quan l'Estat andorrà pagui interessos a la *Crédit Agricole* no es produeix pèrdua de sobirania, aquí estem pagant uns drets d'autor a una entitat que en té la seva representació i per tant, que sigui nacional o estrangera no hi ha cap tipus de pèrdua de sobirania, no són tarifes abusives en cap cas. Si vostès consideraven que era un contracte abusiu, l'havíeu de denunciar i tenieu dos anys per fer-ho i no es va denunciar. Per tant, el que no entenc és el fet de considerar que avui en dia aquest contracte vençut, ara es consideri abusiu, quan era vigent no ho era i ara que està vençut, ara es considera abusiu. Per tant, la resposta és que no hi ha pèrdua de sobirania en cap cas. Estem regularitzant uns drets d'autor que no satisfien i per tant el mecanisme que s'ha trobat és molt correcte i és que no puc dir res més, sobre la pèrdua de sobirania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, com que veig que el Govern considera, doncs, que en aquest cas no hi hagut cap problema al signar un compromís amb una empresa privada estrangera, doncs continuaré fent altres preguntes en el sentit de

que l'òrgan del qual depenen aquestes societats a França i a Espanya és el Ministeri de Cultura.

La meua pregunta seria: ha establert Govern algun tipus de contacte amb els seus homòlegs espanyols o francesos a nivell de Ministeri de Cultura per tractar qüestió vist que nosaltres som un Estat i estem intentant negociar unes condicions amb una empresa que la seva tutela depèn dels ministeris de cultura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sí...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

De fet serà la societat de drets d'autor quan estigui creada que ha establir les tarifes pertinents i els contractes amb aquestes societats. Nosaltres establim... hem regularitzat una via contractual i jurídica per poder formalitzar una societat amb plenitud de drets i regularitzar aquests drets d'autor que no satisfien. EGEDA, té la representació d'aquests drets d'autor de qualsevol canal de televisió estranger via els seus homòlegs francesos o espanyols, i alhora aquests homòlegs francesos/espanyols estan sota la tutela del Ministeri de Cultura a França, per exemple. És cert, en qualsevol cas nosaltres entenem que la negociació que s'ha fet amb EGEDA és la continuïtat d'un contracte del 2008 que s'havia de resoldre, l'hem resolt positivament a favor de l'estat andorrà i a partir d'aquí, una volta aquesta societat de drets d'autor creada, serà la societat de drets d'autor que haurà d'establir els contactes necessaris i les regulacions necessàries per cobrar els drets d'aquests autors estrangers a Andorra. Per tant, els contractes quan s'hagin de fer, els farà la societat que tindrà els poders per fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no m'ha respòs la pregunta la qual li feia, però bé... ja s'entén que el tema és complex, no? És tan

complex que ja entenem que la posada en marxa de la societat, de la futura societat andorrana de drets d'autor, requerirà un assessorament inicial.

S'ha plantejat Govern que per donar suport a la futura societat de drets d'autor andorrana hi poden col·laborar centenars de societats altres que EGEDA? Com per exemple, a Espanya n'hi ha vuit, i a França n'hi ha nou.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé.

El. Sr. Jordi Alcobé:

Bé, si entenc bé la pregunta, em pregunteu sobre el funcionament concret un cop s'hagi creat la societat andorrana de drets d'autor. De fet, a Andorra hi haurà una única societat de drets d'autor que és la que haurà de cobrar les tarifes pertinents als usuaris d'aquests drets d'autor, a diferència d'altres models com molt bé dieu, a Espanya per exemple n'hi ha vuit i cadascuna cobra dels seus respectius usuaris.

Andorra serà una sola societat que s'ocuparà de recaptar els drets d'autor als usuaris d'aquests drets, i per tant, la única vinculació serà amb aquesta societat, que alhora podrà tenir altres vinculacions amb societats estrangeres que representin els autors estrangers que emetin drets aquí a Andorra. Però a Andorra serà un únic model de societat de drets d'autor que recaptarà aquests drets a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Potser no m'he explicat bé... Jo volia dir que... Govern ha signat una carta d'intencions en el qual es compromet amb EGEDA a què muntarà la logística inicial de la societat andorrana de drets d'autor, però s'ha plantejat Govern que no només hi ha EGEDA que pugui fer aquestes tasques, sinó que hi ha centenars de societats gestores que ho podrien fer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé...

El. Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Això s'hauria hagut de plantejar en qualsevol cas al 2008, quan es va signar aquest contracte amb EGEDA, el que s'havia de fer ara, es buscar una solució a aquest passiu contret amb EGEDA. És cert que hi ha d'altres societats de drets d'autor que es podrien fer càrrec d'aquests drets i fer l'acord amb Andorra, no? El que passa que EGEDA l'avantatge que té, és que té un conveni amb AGICOA que és l'organisme internacional de drets d'autor i via aquest conveni, dona cobertura a qualsevol tipus de dret audiovisual emès a Andorra. Per tant, la voluntat de fer-ho amb EGEDA respon a dues motivacions principals: una, la continuïtat lògica d'un contracte del 2008 -vençut i que s'havia de buscar una solució al deute antic- ; i la segona, el fet que EGEDA tingui la capacitat tècnica i jurídica per poder donar cobertura a tots els drets audiovisuals que avui s'emeten aquí a Andorra, per tant, no s'ha plantejat per aquests dos motius.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Sap Govern quina durada tindrà l'acord de col·laboració temporal a favor d'EGEDA al que s'ha compromès en la seva carta d'intencions?

Gràcies Sr. síndic.

El. Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Com diu la carta d'intenció, serà un acord temporal fins que es posi en funcionament de forma normalitzada la societat de drets d'autor. Per tant, serà la societat de drets d'autor que decidirà el moment d'atorgar o de resoldre aquest contracte. De fet, la societat de drets d'autor podria no atorgar aquest contracte de drets d'autor amb EGEDA, si ho considerés necessari. Serà aquesta societat mateix que decidirà si l'atorga, i si l'atorga quan el vol resoldre i que considera que les seves condicions de funcionament òptim i normal.

És una solució com deia, per agilitzar i facilitar la posada en marxa d'aquesta societat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern del PS va entrar el Projecte de Llei de creació de la societat de drets d'autor però ho fa fer massa tard. Va tenir dos anys per entrar-la i va arribar al Consell General quasi abans d'acabar la legislatura, per tant, no hi va haver temps de tractar-la en el si del Consell General.

És així Sr. ministre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El govern anterior va entrar el projecte de Llei a l'octubre del 2010 i per tant, el dret parlamentari va fer que no es pogués tramitar el Consell General de l'anterior legislatura. És cert, és cert, segurament s'hauria pogut entrar abans del Projecte de Llei i avui no estariem parlant d'aquesta qüestió i sobretot, el que és important ressaltar, és que l'estat andorrà s'hauria estalviat 2.151.000 €.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, és que la intervenció de la Sra. consellera m'ha deixat una mica sorprès, perquè és evident que el mes d'octubre quan nosaltres vam entrar la llei hi havia la voluntat de tirar endavant i d'acomplir el contracte inicial, no el contracte del qual estem parlant que està renovat des del mes de setembre i és del qual estem discutint on hi ha un compromís de Govern, etc, etc... eh?

Estem parlant del contracte inicial, nosaltres el vam entrar el mes d'octubre, evidentment no sabem que el mes de gener o febrer es dissoldria la legislatura, per tant, la nostra intenció era complir amb el contracte en vigor. En referència al que comentava el Ministre, si finalment la societat gestora de drets d'autor andorrana quan s'acabi creant podrà decidir qui li dona suport logístic, llavors... ha quedat retratat el Govern, signant una carta d'intencions que no té validesa? És a dir, vostè ha dit que la societat ja triaria quin suport logístic tindria al moment d'iniciar-se, llavors per tant, pregunto: quina validesa té la carta d'intencions que ha signat Govern amb EGEDA?

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta carta d'intencions permet en primer lloc, condonar un deute de 5.240.000€ això és el més important d'aquesta carta d'intencions, la contrapartida seria que el Govern manifesta la seva voluntat de concessionar aquesta gestió logística a EGEDA, és la seva voluntat. Si la societat més endavant decideix no fer-ho, la societat és sobirana per decidir a qui vol concessionar aquesta gestió o no. Per tant, la societat és dels autors i la societat podrà decidir si es concessionaria o no aquesta gestió logística a EGEDA, i si ho fa, serà amb els terminis que la societat ho decideixi fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Eh... finalment, està Govern disposat a reformular la qüestió i a emprendre qualsevol tipus d'acció per tal de vetllar pels millors interessos d'Andorra sobre el tema dels drets d'autor? Perquè estem convençuts que d'aquí a que s'esgoti el compromís que ha adquirit el Govern, hi ha temps com per treure una negociació millor en quant a aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic

Jo crec que ens haureu de felicitar de la feina que s'ha fet. Sincerament. Hem buscat una solució a un deute de 5.240.000€. Hem evitat que el Govern andorrà o l'STA -ho hem evitat, no- hem aconseguit que l'STA, tingui una reducció del 75% de les tarifes d'aquest any vinent, i a sobre hem negociat 300.000€ al deute que no vau ser capaços de resoldre perquè no es va fer la llei de drets d'autor ni posar en marxa la societat, per tant, entenem que no hem de reformular cap tema de pacte, ni de contracte, el que s'ha fet és el que s'havia de fer i sempre en benefici dels interessos de l'estat andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, era la última però n'afegiré una més...

Vostè coneix quan prescriuen els drets d'explotació d'aquest tipus de drets? És a dir, la meua pregunta és: Pot ser que aquests 5.000.000€ que EGEDA diu que perdona a l'estat andorrà o a STA, realment és perquè estiguin prescrits? Hagi prescrit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs no, no conec el termini exacte de quan passen els drets, el que sí que li puc dir, que des de l'any 99 l'estat andorrà té l'obligació, perquè va fer la Llei de drets d'autor, de complir amb aquests drets d'autor. I a sobre va rectificar el 2003 i 2006 dos convenis internacionals i que per tant, el compliment legal no sé si s'escapa de la prescripció o no, però en qualsevol cas, des de l'any 99 tenia que pagar aquests drets d'autor i no ho ha fet fins a data d'avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. David Rios ha qualificat les tarifes pactades amb EGEDA de tarifes abusives. Ens podria dir Sr. ministre si aquestes tarifes són realment abusives o si són equiparables a altres països del nostre entorn?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, a títol d'exemple li diré el que està cobrant EGEDA avui en dia als seu usuaris espanyols, que són bàsicament hotels i restaurants espanyols que emeten drets audiovisuals. Aquest deute que s'ha pogut negociar entre el 2008 i 2011 i que recordo, no s'hauria hagut de pagar, s'ha quantificat en base a 1€ per cada plaça d'usuaris al públic que té accés a la televisió, en aquests canals de televisió, 1€ per plaça.

A Espanya, EGEDA està cobrant actualment als hotels de cinc estrelles 3,4€ per plaça. Hotels de quatre estrelles, 3€ per plaça i hotels de tres estrelles 2,2€ per plaça. Per tant, entenc que les negociacions que s'ha fet entre STA i EGEDA a 1€ per plaça és una negociació més d'un 50% i a voltes un 80% inferior a les tarifes habituals que avui en dia cobra el mateix EGEDA als seus usuaris espanyols.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, es que jo volia acabar però es van obrint temes...

Jo volia comentar, vist el tema que s'ha obert ara sobre les tarifes, si el ministre coneix doncs, que la comissió nacional de la competència va obrir un expedient sancionador a EGEDA, per imposar tarifes abusives precisament als establiments hotelers.

I després, també volia comentar si coneix l'informe de la comissió nacional de la competència espanyol, on es diu que... com posen de manifest algunes resolucions de la comissió nacional de la competència, en varies ocasions les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, especialment les espanyoles, han abusat de suposició de la seva

posició de domini mitjançant la fixació de tarifes inequitatives i/o discriminatòries per la utilització del repertori que gestiona. En aquest àmbit existeixen sis resolucions, cinc de les quals van concloure amb una sanció a l'entitat corresponent. El ministre coneix aquest tipus de notícies que ens vénen principalment d'Espanya en relació a les societats de drets d'autor entre els quals s'inclou l'ESGAE, etc...?

El Sr. síndic general:

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs no ho conec, us agraeixo la informació que em faciliteu; i el que us puc dir que l'euro per plaça, segurament, si hagués sigut cobrat a Espanya potser aquesta impugnació no s'hauria efectuat i per tant, entenem que no és una tarifa en qualsevol cas abusiva i a més a més, vull recordar i tranquil·litzar de què el Govern tindrà dues persones al consell d'administració de la societat, amb dret de veto, sobre les tarifes que es puguin imposar, per tant, crec que està salvaguardada el fet de que puguin ser abusives aquestes tarifes als usuaris d'aquí al Principat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha més preguntes... ho deixem aquí.

Passem a la segona pregunta.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, relativa a l'estat d'aprovació per part del Govern del pla de gestió del Madriu.

Fou registrada amb el núm. 1067 i s'ha publicat en el butlletí núm. 42/2011 del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El darrer 17 d'octubre, el ministre Albert Esteve va fer unes declaracions als mitjans de comunicació anunciant que Govern havia emès un informe favorable per a l'aprovació del Pla de gestió de la vall

del Madriu-Perafita-Claror. El Sr ministre explicava que el Ministeri de Cultura demanava la modificació del redactat d'algun article "per precisar-los i ajustar-los millor a l'esperit del Decret i al compromís adquirit per l'Estat Andorrà a l'hora de sol·licitar la seva inscripció sobre la Llista del Patrimoni Mundial". Per tot això pregunto: En quin estat es troba l'aprovació del pla de gestió del Madriu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Albert Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

El 19 d'agost els cònsols dels quatre comuns implicats en l'elaboració de l'instrument de protecció ús i gestió previst per l'article 16 de la Llei 9/2003 del Patrimoni Cultural, trameten al Govern el document intitulat *Pla de gestió de la vall del Madriu-Perafita-Claror*. Aquest article de la Llei estableix en el seu apartat 3 que, pels paisatges culturals declarats, l'instrument de protecció, ús i gestió elaborat per l'òrgan que determini la legislació, requereix necessàriament l'informe favorable previ del Govern.

Prèviament aquest document, el Pla de gestió, havia estat aprovat de manera provisional, respectivament, el dia 28 de juliol pel Consell de Comú d'Encamp; el dia 5 d'agost pel Consell de Comú d'Andorra la Vella; el 27 de juliol pel Consell de Comú de Sant Julià de Lòria i el 18 d'agost pel Consell de Comú d'Escaldes-Engordany.

En data 6 d'octubre de 2011, el Ministeri de Cultura elaborà un informe referent a la proposta de Pla de gestió del paisatge cultural de la Vall del Madriu-Perafita-Claror presentat pels quatre comuns ans esmentats. En aquest informe, d'una banda es demanen un sèrie d'incorporacions i modificacions a l'articulat del pla; d'altra banda s'informa que, una vegada incorporades aquestes modificacions el caràcter de l'informe és favorable, tot i recordant una sèrie d'obligacions i o prescripcions que, sense perjudici dels altres instruments legals vigents que hi són aplicables, la Llei del patrimoni cultural preveu que siguin preceptives una vegada aprovat definitivament el Pla de gestió. També es demana, a fi de preservar el valor universal excepcional de la vall i iniciar ràpidament les accions pertinents per conservar-ne la integritat i l'autenticitat, es fixin uns indicadors per desenvolupar el mecanisme

d'avaluació dels resultats i s'elaborin unes memòries periòdiques que facilitin el seguiment reactiu dels resultats de la planificació. Alhora, al marge de les informacions que pugui requerir el ministeri titular de la Cultura per avaluar l'estat de conservació del bé, a fi de poder dur a terme el seguiment de l'aplicació de les mesures de conservació, els plans i les memòries periòdiques elaborats s'han de presentar al ministeri. Finalment s'indica que, a banda dels estudis que s'hauran d'encomanar posteriorment per gestionar efectivament el paisatge cultural i els que ja existeixen, el Govern posa a disposició de l'òrgan gestor els inventaris i estudis específics dels que disposa.

Aquest informe del Ministeri de Cultura va rebre l'aprovació de Govern en la sessió de data 12 d'octubre del 2011.

L'informe aprovat, juntament amb una còpia del Pla on s'incorporen les modificacions requerides per Govern, es lliurà al quatre comuns concernits amb data 18 d'octubre del 2011, i es preveu que aquests l'aprovin definitivament en les properes sessions de Consell: en principi, la parròquia d'Encamp ho farà en el dia d'avui; a Andorra la Vella la data encara està per determinar, però serà per durant aquest mes de novembre del 2011; el Comú de Sant Julià de Lòria també la data està per determinar, però seria la primera quinzena de novembre, i pel Comú d'Escaldes-Engordany està fixat pel dia 17 de novembre del 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili...

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La llista del patrimoni mundial de la UNESCO compta 936 béns: culturals, naturals i mixtes. Entre ells trobem la Gran Muralla de Xina, els temples de Ramsès II, el Taj Majal, el Parc Nacional del Gran Canyon, el Mont Saint-Michel i la vall del Madriu-Perafita-Claror.

L'any 2003, Govern i els quatre comuns amb territori a la vall, tècnics i associacions de la societat civil van treballar intensament durant un any per elaborar un dossier de presentació a la UNESCO; culminant l'any 2004 amb el reconeixement tant desitjat. La vall del Madriu-Perafita i-Claror passava a fer part de la llista del patrimoni mundial.

A més de garantir la preservació del bé, aquest reconeixement, ben aprofitat, havia de millorar,

sense cap dubte l'atractiu turístic de la zona i del país, esdevenint una sensacional eina de màrqueting internacional.

Una bona gestió i explotació sostenible dels béns reconeguts per la UNESCO repercuteixen en beneficis turístics i econòmics pels propietaris privats dels béns, per les administracions i per tot el país, evidentment. Ara bé, per assolir aquest objectiu era necessari, tal com reclama la UNESCO, any rere any, un bon pla de gestió.

Per causes obscures i recargolades, set anys després d'entrar en la llista del patrimoni mundial de la UNESCO, encara no tenim enllestit el famós pla de gestió fent que no es pugui aprofitar la notorietat de la nostra vall més famosa, fent que no es facin moltes de les necessàries intervencions de manteniment, de vigilància de la vall i del seu contingut.

Aquest estiu, el cap de Govern, dies abans d'haver nomenat el Sr Albert Esteve, ministre de cultura, donava per tancat el procés d'elaboració del Pla de gestió de la vall del Madriu-Perafita-Claror. Aquest procés havia de culminar amb la seva aprovació per part dels quatre comuns implicats.

Sorprenentment , o no, dilluns 17 d'octubre passat, ens assabentem que des de Govern s'havia emès un informe "favorable" demanant certes modificacions al dit pla de gestió, i entre elles, la rectificació de la incoherència de l'article 47, denunciada pel conseller comunal de l'oposició a Escaldes, Francesc Casals.

Ara bé, en el Pla de gestió, tal com quedarà si aproven els quatre comuns les recomanacions del Ministeri de Cultura, hi trobem unes quantes mancances. No entenem l'absència total de Govern en la comissió de gestió en la qual només hi han quatre membres: un representant de cada comú; tenint en compte que aquesta comissió és l'única habilitada per exercir totes les competències atribuïdes en el pla de gestió: conservació, gestió, difusió, desenvolupament sostenible i acreixement del patrimoni natural i cultural de la vall.

Incongruència encara més gran, sabent que el Pla de gestió de la vall del Madriu-Perafita-Claror tracta en el títol I, anomenat Objectius del Pla de gestió, de la preservació, el manteniment i la revitalització del medi natural. Parlem de l'obligatorietat de vetllar per a la quantitat i qualitat de les aigües, de la protecció de la fauna i de la flora; voldria recordar que les competències sobre els rius i medi aquàtic, agricultura, caça i pesca són exclusives del Govern.

Per tot això, com es pot explicar que no hi hagi cap membre del Govern en el màxim òrgan executor del Pla de gestió?

Voldria recordar també, la Declaració institucional per a la protecció, ús i gestió sostenible de la vall anomenada Carta de la vall del Madriu-Perafita-Claror signada el 29 de gener del 2003, i que va ser un dels arguments importants per a què la UNESCO reconegués la nostra vall com a patrimoni mundial. Va ser signada pels ministres de cultura i de medi ambient d'aquell moment, avui presents en aquesta sala com a consellers generals del grup parlamentari que dona suport a Govern, així com pels cònsols de les quatre parròquies de llavors, un dels signants, per cert, cònsol menor en aquell moment, avui candidat a cònsol major a Andorra la Vella per a DA. Els signataris d'aquell compromís d'Andorra fora de les nostres fronteres, declaraven en el punt tres: "Que la vall del Madriu-Perafita-Claror és una unitat natural i cultural que no admet la segregació d'actuacions, i que només pot ser gestionada de forma global i unitària, garantint la representació i la participació activa de totes les parts amb interessos directes a la vall mitjançant una única estructura orgànica que garantirà la salvaguarda i la valorització del patrimoni natural i cultural, material i immaterial de la vall del Madriu-Perafita-Claror, assegurant que el criteri de gestió integral, el principi de sostenibilitat, la prevalença de l'interès públic, i el sistema de qualitat integral s'apliquin a tota la seva àrea." I acabo la citació.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí, ja acabo Sr. síndic.

És possible i acceptable obviar aquest compromís institucional de cara a la UNESCO en què queda clara la voluntat de gestionar la vall del Madriu-Perafita-Claror de forma global i unitària?

I per acabar, també, sobta constatar en el Pla de gestió validat per M.I Cap de Govern aquest estiu i ara pel Ministeri de Cultura, que tampoc s'han tingut en compte les diverses recomanacions de la UNESCO en què demanen una millor definició de la zona també, de les zones de la vall, d'un inventari complet de les estructures construïdes, d'un inventari de la fauna de la zona, de les practiques agrícoles, pastorals, els impactes del canvi climàtic... I tot això, sabent que la data límit que ens imposa la UNESCO és de l'1 de febrer del 2012.

Per tant, voldria acabar manifestant la nostra decepció en constatar que després de tants anys passats, des del tant valuós reconeixement no es pugui presentar a la UNESCO un Pla de gestió seriós

i de qualitat, parlant com estem parlant, d'un dels tresors del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Albert Esteve...

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que per a Govern, la importància que té la vall del Madriu com a patrimoni cultural i a més a més el reconeixement de la UNESCO, són extremadament importants, sinó, no hauríem aprovat aquest Pla de gestió.

Efectivament, el Pla de gestió no preveu que el Govern integri la comissió de gestió. Ara bé, cal precisar que a la inversa del que es preveu per als monuments, també l'esperit de la pròpia Llei del patrimoni, és clar. La gestió d'un paisatge cultural l'hem d'assumir les administracions afectades. Per tant, aquesta implicació del Govern en la gestió directa de la vall en el dia a dia, no és imprescindible ni obligatòria.

La presència de Govern... Primer, al completar totes les referències del marc jurídic que no hi havia en la forma inicial, diguem, del Pla de gestió, entenem que Govern hi estarà sempre present. El Pla també preveu que un representant del Govern es nomeni com a membre fix del consell assessor. Per tant, el parer del Govern sobre la conservació de la vall es podrà emetre abans de les preses de decisió per la comissió de gestió, i abans que el Ministeri de Cultura rebi les sol·licituds referents a les actuacions sobre la vall i per a les quals haurà d'emetre un informe preceptiu. Aquesta paraula al consell assessor ajudarà a l'eficiència de la presa de decisions, ja que es podrà evitar que el ministeri titular de la cultura rebi les sol·licituds d'intervencions que contradirien l'emissió de preservació que li és encarregada per la Llei.

En cap moment, les *guides lines* de la UNESCO diuen quin ha de ser la composició d'un òrgan de gestió. Inclús aquesta organització podria ser perfectament una societat privada. Per tant, entenem que Govern estarà present en tot el que és referent a la protecció de la vall del Madriu-Perafita-Claror.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, entenc el que m'està dient ara el Sr. ministre, però a veure, jo crec que si estigués tan clar que la vall del Madriu no necessita justament uns gestió unificada, no entenc llavors el perquè en aquell moment se signa la carta de la vall del Madriu en la qual es comprometen les més importants institucions que tracten el tema i fan tanta rellevància en el fet que ha de ser una gestió unitària i global.

I jo per tant, m'agradaria saber si el ministre està convençut que no és una pèrdua de temps i de mitjans justament, que l'òrgan aquest, que és el que té més poder per decidir qui té totes les competències sobre les actuacions que es faran a la vall del Madriu, doncs, si no ho considera ells que pot ser una pèrdua de temps justament que no hi siguin presents en aquest òrgan executor.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

No crec que és una pèrdua de temps. Jo crec que hem de donar confiança, o almenys el Govern els hi fa en la bona voluntat de tots els comuns implicats.

Govern hi serà present -ja li he dit- a través del marc jurídic, que és el que marca dins de quines normatives es poden moure els comuns implicats. I per tant, el fet que estiguem en el dia a dia de la gestió, que entenem que serà una facultat, sobretot del director un cop sigui nomenat, i després valoritzat per la comissió de gestió, i posteriorment avalat pel consell assessor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que voldria demanar ara és si ens podria confirmar Govern que quan aquest estiu el Sr. cap de Govern anuncia que el Pla de gestió

s'aprovarà tal i qual havia estat proposat pels quatre comuns, si disposava ja d'un projecte esmenat pels tècnics ministerials durant l'anterior Govern en el qual ja hi constaven les mateixes esmenes o dubtes que s'han plantejat ara, entre altres moltes propostes de millora?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

No sé si quan jo encara no havia jurat el càrrec quan es van fer aquesta declaracions, el que li puc dir és que jo durant el mes d'agost sí que vaig tenir accés a aquest document.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Com molt bé ha explicat el Sr. ministre, la Llei de protecció del patrimoni cultural d'Andorra preveu que la gestió d'un paisatge cultural correspon als organismes al qual, doncs, competencialment no els correspon aquesta facultat.

No obstant això, li volia preguntar al Sr. ministre si és d'obligat compliment que el Govern estigui amb l'òrgan de gestió, doncs, perquè la UNESCO mantingui el que és la vall del Madriu-Perafita-Claror com a patrimoni cultural a nivell, doncs, de la UNESCO que estigui reconegut com a patrimoni mundial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve...

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

En cap moment les recomanacions de la UNESCO indiquen qui ha de ser present en un òrgan de gestió d'un Pla de gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

A veure, jo sobre el que ara ha dit el Sr. Montané i el que ha contestat el Sr. ministre, entenc que potser sí que no està escrit d'aquesta manera, però ja que en aquell moment es considera necessari de firmar una carta en la qual es deixa plasmat això, és que potser en aquell moment es considera important, no? I el que considera la UNESCO en el moment de reconèixer la vall del Madriu, és justament una garantia de preservació. I m'imagino que si es demana això és justament perquè sembla que si hi ha totes les institucions que hi tenen alguna intervenció a fer, doncs, que hi siguin presents. I aquí evidentment el Comú i, com no, el Govern.

Llavors només per anar a la pregunta aquesta que volia fer jo abans, és a dir com que el Sr. ministre m'ha admès que sí que havia vist que hi havia hagut algun Pla de gestió ja esmenat i treballat en el moment en què ell arriba; a mi m'agradaria deixar clar que vist des de fora no s'entén la precipitació per part del Sr. cap de Govern en anunciar que el projecte del Pla de gestió era ideal, en aquell moment, i que ara se'n demanin unes modificacions. Llavors jo voldria demanar justament quins beneficis va aportar l'avançament d'aquest Pla de gestió el fet que es fes una primera votació just abans de tenir el criteri del Govern, i la prova ha sigut que ara s'ha hagut de modificar, s'ha de modificar i s'haurà de procedir a una segona prova cosa que fa encara més retardar el procediment. I per tant, m'agradaria saber quins beneficis ha portat això, si m'ho pot explicar el Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Antoni Martí.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, potser hi ha alguns aclariment a fer. No és una qüestió de beneficis o no beneficis, és una qüestió de procediment. Vostè deu saber i a demés sé que ha seguit aquest cas i aquest problema de la vall del Madriu, que dit de passada, li diré que no hi ha cap màscara ni res perquè s'hagi retardat, i qui està no gaire lluny del seu seient, el Sr. Jaume Bartumeu, ho sap perfectament que no ha estat en aquest cas,

cap cosa més important que la salvaguarda de l'interès del patrimoni cultural de la vall del Madriu, el que ens ha guiat.

Però li deia que és una qüestió de procediment perquè el criteri del Govern, Sr. Rosa Gili, es fa una vegada s'aprova provisionalment, la primera vegada provisionalment pels comuns. És aleshores que hi ha un criteri del Govern. I a partir d'aquí hi ha una aprovació definitiva. Per tant, des del procediment el procediment ha sigut exactament el més adequat.

Però no voldria i el seu ministre té raó, i a demés contesta, si em permet el senyor, així contestaré una part de la pregunta que no està en posició de poder contestar el Sr. ministre, perquè és veritat que no era titular, doncs, de la cartera que avui ocupa. És veritat que jo vaig fer unes declaracions en aquest sentit, no és menys veritat que en aquells moments a mi em semblava un text bo, -li diré així-; de la mateixa manera que així ho entenia també d'altres persones en el seu moment que, dit passant, són persones rellevants del Partit Socialdemòcrata, com el cònsol d'Encamp, el Sr. Miquel Alís, que també entenia que era un bon text, com també, ja que vostè fa similis així al tomb de candidatures d'alguns membres com el Sr. Montané o d'altres, també li diré que ho troba excel·lent en manifestacions públiques, el que és candidat a cònsol menor pel Partit Socialdemòcrata a la capital d'Andorra.

Per tant, sí que és veritat que en el seu moment, jo ho mantinc, és així, però no deixa de ser més veritat que aquest Govern aplica de forma escrupolosa el que és un Govern col·legiat, això no és un *mando y ordeno* del cap de Govern, i per tant, si el ministre en aquest cas ha vist que hi havia millores, no faltaria més, vostè entendrà, ho diré al llarg d'aquesta legislatura, jo no tinc perquè tenir sempre la veritat absoluta. Això almenys és una cosa que em sembla que caracteritza una manera de governar diferent.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Sí, miri, jo el que crec important és que la protecció no és qui la fa, si no com es fa. I crec que el que sí que amb la meua repregunta seria així de clar, seria de demanar al Govern, si és que creu que s'ha d'aprovar de manera immediata aquest Pla de gestió, i que el gestionin els comuns a mi em sembla una forma totalment coherent i correcta pel que és la distribució territorial del nostre país.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern, Sr. Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, en primer lloc, el que ens protegeix la vall del Madriu és la Llei del patrimoni cultural, no és la UNESCO. La UNESCO, com ha dit abans la M.I. Consellera Rosa Gili, el que ens dona és un segell de qualitat que a partir d'ara podrem explotar turísticament. I estic convençut que el Sr. ministre d'aquí al costat, a través d'Andorra Turisme, ens ajudarà a promocionar-ho.

Per poder-ho fer d'aquesta manera i seguint mantenint el segell de qualitat que ens dona la UNESCO, hi havia d'haver el Pla de gestió aprovat. Aquest Pla de gestió entenem que protegeix perfectament la declaració del patrimoni cultural de la humanitat la vall del Madriu-Perafita-Claror. I el temps és una penura. Sabem que tenim un ultimàtum de la UNESCO, i el que s'ha fet des del ministeri és treballar el més aviat possible perquè aquest Pla pugui estar en funcionament el dia 1 d'octubre. I s'han marcat uns terminis d'inici de nomenament de la comissió de gestió, de nomenament del director que ens permetin que el dia 1 de febrer aquest Pla ja estigui en funcionament, que és el que ens demana la UNESCO.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, estic d'acord, la Llei del patrimoni natural protegeix la val del Madriu, però la UNESCO ens ha donat un reconeixement que jo penso que és molt bo per Andorra i que no ens l'hem de deixar perdre de cap de les maneres.

I justament, bé, dispenso de varis documents de la UNESCO en els quals fan unes recomanacions justament perquè hi siguin a dins del Pla de gestió, i per exemple, l'última que tinc és del 13 de setembre del 2010, no sé si n'hi ha hagut alguna altra, això ja no ho sé i, justament demanen tota una sèrie de coses que jo no les he trobat dins d'aquest Pla de gestió. I llavors, jo el que voldria demanar, és si el Govern està convençut que el Pla de gestió tal com

l'estem presentant, l'estant presentant i l'haurien de validar els comuns, si aquest Pla de gestió, doncs, satisfarà les demandes de la UNESCO tal com ens les han fet arribar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve...

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, evidentment hi havia... diguem, dintre de les millores que ha portat el Govern, es demanen o s'accentuen, diguem, tots els punts referents a fonamentar les accions sobre el coneixement científic, i es demana la creació d'un sistema d'informació geogràfica específic per disposar i poder treballar amb les dades existents o futures.

Estem convençuts que des del moment de l'inici, la comissió de gestió, i així ens ho han manifestat verbalment els cònsols, començaran a treballar en aquest sentit, de manera que el mes de juny ja s'hauran començat a tirar endavant totes aquestes accions. I podem informar a la UNESCO de l'estat d'avançament del Pla de gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

A veure, jo tinc aquí justament aquesta resolució, - bé, no sé si se'n diu resolució-, de la UNESCO en la qual ens parla de l'1 de febrer del 2012, justament com a última data per entregar tot el que és el raport d'avançament de la posada en pràctica d'aquest Pla de gestió. Amb el que m'està dient el ministre, això vol dir que la data ha canviat o continua sent la mateixa?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve.

El Sr. Albert Esteve:

Gràcies Sr. síndic.

Potser no m'he expressat prou clarament. El dia 1 de febrer és la data en què han de tenir el Pla de gestió i que aquest estigui en funcionament. I així ho serà.

De totes maneres el mes de juny-juliol, generalment, és quan hi ha la convenció mundial en la qual es donarà l'aprovació definitiva del Pla que ha d'estar en vigor el dia 1 de febrer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Si no hi ha més repreguntes passem a la tercera de les preguntes.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, relativa al nou assessor del departament de Benestar del Ministeri de Salut i Benestar.

Fou registrada amb el número 1068, i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2011, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el 21 de setembre del 2011 es va publicar als mitjans de comunicació la contractació del Sr. Ramon Nicolau com a assessor tècnic amb l'encàrrec de reestructurar el servei de Benestar.

Vista aquesta informació, pregunto:

Quines condicions contractuals el regulen i quin salari percep actualment el Sr. Ramon Nicolau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Ramon Nicolau Inos ocupa des del 19 de setembre del 2011 el càrrec d'assessor tècnic en matèria de benestar, amb un contracte de relació especial a dedicació plena i exclusiva, amb un salari net mensual de 4.196 euros en 13 pagues.

Aquesta relació contractual s'ha establert per uns durada inicial d'un any, renovable tàcitament per a

períodes successius similars amb l'obligatorietat de cessament automàtic del Sr. Ramon Nicolau Inos en cas de cessament de les meves funcions com a ministra de Salut i Benestar.

El Sr. Nicolau, em permeto precisar la contesta, té una missió precisa de dur a terme amb màxima professionalitat les reformes estructurals lligades a l'atenció social i la reorganització corresponent dels equips del sector en relació amb els altres equips del ministeri, sempre privilegiant agilitat i proximitat dels usuaris, tot garantint la sostenibilitat del sistema. És evident que el contracte del Sr. Ramon Nicolau i el seu currículum estan a la disposició de la Sra. consellera i de tots els consellers d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Segons s'ha informat a la població a través dels mitjans de comunicació, el Sr. Ramon Nicolau és el nou assessor tècnic en l'Àrea de Benestar amb l'encàrrec de reestructurar el servei de benestar i alhora dirigir la reestructuració i les prestacions socials. Amb aquesta contractació, però, ja són un mínim de sis els assessors que hi ha a l'Àrea de Benestar, ja que li hem d'afegir les cinc persones que formen el consell assessor de salut i benestar.

Em resulta sorprenent que amb la situació econòmica actual es plantegin despeses extres. Hem d'intentar entre tots fer les màximes actuacions amb el menor cost econòmic possible. Que hi hagi tants assessors en definitiva és preocupant. També em preocupa el fet, que vostè Sra. ministra, una persona amb un perfil tant tècnic, tingui la necessitat de tenir tots aquests assessors; també em preocupa el fet que no s'hagi trobat a cap persona del propi ministeri a què se li pugui encarregar aquesta tasca. Puc acceptar i entenc la presència d'un consell assessor en matèria de salut i benestar. També entenc que el seu grup parlamentari s'ha compromès a treballar sobre la Llei d'atenció social, però sense voler entrar en polèmiques estèrils, també cal ser molt curós a l'hora de fer aquestes contractacions. El temps de les vaques grasses ja s'ha acabat i això ens ho hem d'aplicar a tots. Ara ens toca passar amb el just i necessari i buscar persones qualificades del país que puguin col·laborar, i si pot ser sense remuneració

econòmica, sempre es poden valorar d'altres formes de compensació.

Alhora vull recordar que de tots els professionals que han col·laborat en les diferents taules de treball dels diferents ministeris en èpoques anteriors, que alhora no han rebut cap remuneració econòmica i han fet una feina pel seu país molt important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra... perdó, Sra. consellera... veu penso amb vostè com a ministra perquè evidentment dóna una descripció, doncs, del ministeri del nombre d'assessors, que no és ben bé aquesta.

Sí, tinc un perfil tècnic. Però tant en la precedent legislatura com en aquesta, quan accepto d'assumir el càrrec de ministra és per fer política. Política al servei del país i defensar l'interès general, i vetllar a tots els nivells. Així que sí, trenta anys de perfil tècnic en l'àmbit de salut i social, però estic aquí i en aquesta Cambra avui per fer política i defensar la necessitat de perfils tècnics i d'acompanyament de professionals per dur a terme les reformes efectivament molt difícils a les quals està confrontat aquest sector.

Tindré l'oportunitat, per fortuna, el proper dilluns, en compareixença de la Comissió Legislativa de Sanitat i d'Afers Socials, d'exposar efectivament l'organigrama del Ministeri de Salut i Benestar, que no compta amb tants assessors.

El Sr. Ramon Nicolau està ocupant, amb una relació especial, la responsabilitat del sector de benestar, i doncs, de les reformes necessàries, com en la precedent legislatura tenia una persona que ocupava aquest càrrec, també amb un contracte de relació especial.

I el consell assessor de salut i benestar vostè, Sra. consellera, també ha fet una pregunta escrita i tindrà els amplis detalls de com funciona i quins són els càrrecs i les missions. Penso que no hi ha cap desgavell, justament estem aquí per justificar cada despesa i donar-li un sentit a la sostenibilitat del sistema. Doncs, no tants assessors, i a més a més la paraula assessor se li ha de donar un sentit i una missió.

No demanar únicament i efectivament, poso a disposició el contracte del Sr. Ramon Nicolau, el seu

currículum, però la seva missió, perquè funcionem per encàrrecs molt precisos per donar respostes. Perquè a part de fer front a les reformes estructurals a les quals hem de fer front i són molt difícils, hem de passar a l'acte. I tot està justificat, sobretot en aquest període de crisi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes...

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en definitiva no vull posar en dubte en cap moment la seva qualitat tècnica, no era aquesta la meua intenció i, evidentment com a ministra entenc que la seva missió està en fer... en desenvolupar les polítiques sanitàries i socials que siguin adequades per tirar endavant el país. En això estic totalment d'acord.

Però bé, en definitiva quan es va crear el Consell Assessor de Salut i Benestar, com inclou ja la pròpia paraula, fa la sensació que aquest Consell ja és el que es capacita per poder elaborar totes les polítiques que puguin ser necessàries en aquest àmbit. L'aparició d'un nou assessor... miri, la paraula és aquesta i el títol és el que se li ha donat és aquest, no ho he decidit pas jo, eh? Doncs, fa la sensació que és un altre assessor més. Aleshores, si vostè té molt clar quina ha de ser la seva missió i que aquest assessor la desenvoluparà i ho farà, doncs bé, ja ens ho anirà justificant amb les diferents sessions i amb les diferents compareixences, però, en definitiva penso que tots tenim el dret de saber exactament quines són les relacions contractuals que estan desenvolupant els diferents ministeris i quines són les actuacions d'aquestes persones que estan desenvolupant aquests càrrecs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que ja justificarem cada càrrec del Ministeri de Salut, sobretot que justament quan el presentarem el Ministeri de Salut i Benestar queda

justament alleugerit en comparació amb l'estructura president, que efectivament conec força bé. I després, ja sabeu que quan hi ha un contracte de relació especial hi ha un assessor, però que assumeix les funcions del Departament de Benestar, i no cal confondre això amb un Consell Assessor de Salut i Benestar que està purament en transversal en staff i amb una missió molt, molt específica. Tot això es justificarà quan es té que justificar, no he d'avui amb aquesta pregunta, justificar el rol i la missió del Consell Assessor de Salut i Benestar, que àmpliament es justificarà per escrit el proper dilluns en compareixença.

Doncs, el perfil Govern i el Ministeri de Salut i Benestar han considerat que l'experiència i el coneixement del Sr. Nicolau, en aquests moments, és el que més pot aportar per dur a terme, no únicament les reformes, però reordenar el Departament de Benestar, reordenar també el dia a dia i tots els sistemes que estan en precarietat per lluitar, justament, contra la precarietat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta? Sra. Bonet.

Li demanaria que posi una repregunta.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, i la repregunta seria:

Si per assumir aquest càrrec no havia trobat a ningú del propi ministeri per poder-lo desenvolupar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Doncs no, Sra. consellera, perquè justament pensant en el meu perfil tècnic i el recorregut que tinc en aquest país, tothom sap en aquesta sala, que si bé vetllo amb alguna cosa, és que quan hi ha persones que en aquest país poden assumir una responsabilitat se'ls hi dóna l'oportunitat i justament fa part de la missió del Sr. Nicolau, identificar els perfils i les competències dels professionals del país, acompanyar-los i formar-los, perquè en un futur molt proper puguin ser ells els que puguin assumir responsabilitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la quarta pregunta.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, relativa al nou acord entre Espanya i Andorra per al trasllat i la gestió de residus

Fou registrada amb el número 1069 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2011, del 24 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 20 d'octubre, el Ministre Jordi Cinca, va anunciar que el Govern havia aprovat la signatura de l'acord entre Espanya i Andorra per al trasllat i la gestió de residus i que aquesta es faria abans de les eleccions generals espanyoles.

Per tot l'exposat, demano: ens pot explicar Govern quins avantatges aconsegueix Andorra amb la signatura d'aquest acord?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula el Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

L'Acord entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra sobre el trasllat de residus aprovat en la sessió de Govern del passat 19 d'octubre, reforça sense dubte el grau de cooperació entre tots dos països i, al mateix temps estableix el concepte de reciprocitat a diferència de l'anterior Acord a l'hora de gestionar la circulació dels residus en tots dos sentits.

En l'objecte de l'Acord del 2007 es percep la connotació de l'Acord... perdó, de control -i cito textualment: "Aquest Acord -parlant del del 2007- té per objecte establir mesures per la importació al territori d'Espanya dels residus produïts exclusivament en el territori d'Andorra, per a les quals no posseeixen instal·lacions adequades, així com en circumstàncies o

contingències especials que així ho aconselli, amb la finalitat de gestionar-los de forma ambientalment correcta.”.

A diferència del nou Acord on el redactat incideix més, en la reciprocitat, en el trasllat de residus -i també cito textualment el nou Acord: “*Aquest Acord té per objecte regular el trasllat de residus entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya amb la finalitat de gestionar-los de forma ambientalment correcta.”.*

Globalment, i en comparació amb l'Acord vigent, la nova proposta suprimeix algunes de les obligacions específiques de la gestió de residus a la que estàvem sotmesos, simplifica el seu contingut i incorpora noves necessitats com les que ara li mencionaré.

En primer lloc, la possibilitat d'exportació a Espanya de les pedres i del material terri per ser tractats en plantes de trituració o picats, o utilitzats per restaurar pedreres i activitats extractives sense estar condicionats, com ho preveia l'Acord actual, a rebre Andorra una quantitat similar d'àrids.

També s'amplia la possibilitat d'exportació a Espanya de determinats residus que han de ser tractats al Centre de Tractament de Residus -que a partir d'ara nomenaré de CTR-; això són: fangs, residus sanitaris, càrnics, voluminosos o residus de la neteja aviària, concretament en cas de parades o de dificultats de funcionament de la planta en un sentit ampli. En l'anterior Acord, només es podien exportar en cas d'avaries o parades de manteniment.

Aquest punt és especialment interessant en el cas de residus provinents de la neteja aviària, molt corrosius pel CTR, o en el cas de residus sanitaris i càrnics, l'emmagatzematge dels quals no és convenient que sigui perllongat.

Una altra avantatge, seria que les cendres procedents del CTR es podran exportar a Espanya quan anteriorment només era possible exportar-les a França.

En aquest cas, el guany es traduirà en una major seguretat en la gestió d'aquests residus al disposar de dues alternatives d'exportació, i en una optimització dels costos pel que fa a l'Administració.

També amb el nou Acord s'obre la possibilitat d'importar d'Espanya els residus definits pel Reglament europeu 1013/2006, quan l'anterior Acord no ho preveia. Aquest punt de l'Acord és especialment important perquè la importació de residus ens evitaria els problemes actuals deguts a la reducció progressiva els darrers anys de la generació de residus a Andorra, que obliga al CTR a dur a terme més parades de major durada al llarg de l'any.

Un altre punt de l'Acord, fa referència als residus generats a Os de Civís. Actualment i des de fa anys Andorra recull les escombraries d'Os de Civís. El nou Acord millora la gestió actual dels residus en aquesta localitat fomentant el reciclatge, donant així compliment als criteris jeràrquics de gestió de residus comuns als europeus de la Llei 25/2004 de residus, és a dir, prevenció, reutilització, reciclatge, valorització energètica i eliminació segura.

Hi ha altres avantatges, dels que no entraré al detall, com és la col·laboració estreta amb el govern espanyol en la difusió d'actuacions i experiències en matèria de residus, intercanvi d'informació referent a la legislació de protocols d'actuació en matèria duanera, per exemple.

També s'ha de dir que les reunions de la comissió de seguiment de l'acompliment de l'Acord s'establirà en una cada any, i no dues com en l'actualitat.

També s'ha mantingut la durada de l'Acord en quatre anys, afegint la possibilitat de renovar-lo tàcitament anualment si cap de les parts no s'hi oposa.

Com pot veure, Sra. Gili, les avantatges hi són i sobretot el que ens permetrà aquest nou Acord és entrar en una fase de col·laboració en matèria de residus molt més estreta amb l'Estat espanyol.

Per acabar, voldria recordar que aquest Acord substitueix l'antic que va vèncer el passat 25 de maig del 2011 i que ens vam veure en l'obligació de prolongar atès que en aquella data, tot just en l'inici del nostre mandat, no disposàvem de cap nou acord entre ambdós governs, tot i que ja feia gairebé un any -concretament des del 14 de juny del 2010- que l'antic govern socialdemòcrata havia entrat una proposta de text per definir un nou acord.

Afortunadament la dedicació i esforç aquests darrers cinc anys... perdó, aquests darrers cinc mesos, dels equips del Ministeri d'Afers Exteriors i del Departament de Medi Ambient del Govern d'Andorra, així com la predisposició del govern espanyol a enllestir l'Acord arran de la trobada dels dos caps d'estat del passat 4 de juliol, han fet possible el tancament del present Acord, i també aprofito aquesta ocasió per agrair-los públicament la feina duta a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La necessitat d'importar residus d'Espanya cap a casa nostra, correspon al sobredimensionament del forn del Centre de Tractament de Residus que al funcionar molt per sota de la seva capacitat, ha de fer llargues parades tècniques que representen un important greuge econòmic, entre altres inconvenients.

Aquesta situació ha anat empitjorant d'any en any degut a la greu crisi econòmica que ha portat una reducció de l'activitat comercial, a més d'una reducció de la població andorrana que condueix evidentment a una menor generació de deixalles i per tant conseqüent rebaixa dels residus a la planta incineradora.

Aquestes circumstàncies econòmiques que desitjaríem milloressin encara no sembla que estiguin en situació de fer-ho i per tant, resulta bastant evident que la situació pot empitjorar. No cal ser un expert en la matèria per imaginar que en els propers anys, la planta incineradora de la Comella, per a poder funcionar correctament, necessitarà importar més i més residus de fora.

És lògic que haguem de gestionar els residus que produïm però hem de ser molt prudents amb els efectes col·laterals de la incineració.

Les emissions de diòxids de carboni, de dioxines i altres toxines generades per la cremació, a més de ser nefastes pel canvi climàtic, poden ser extremament nocives per a la salut.

M'agradaria remarcar també la situació particular del nostre forn incinerador situat dins d'una vall, per tant, molt menys airejat que tota altra instal·lació ubicada en una plana, en la qual la dispersió dels fums i partícules és molt més eficaç. Climatologia i orografia -és a dir la geografia, els relleus- són factors determinants en la dispersió dels contaminants.

Acabaré la ràpida anàlisi de la situació del nostre forn incinerador recalcant la proximitat extrema - 200 metres de distància en alçada i un km de distància- del nucli urbà d'Andorra la Vella i Escaldes, poblacions més habitades del nostre país.

Recalcaré que els perills per la salut que impliquen les incineradores són innegables, que no hi ha cap associació de metges que hagi avalat la utilització de la incineració des d'un punt de vista sanitari.

Ens hi juguem molt, Srs. de Govern, la salut dels nostres ciutadans i sobretot dels nostres infants, molt més vulnerables a les agressions mediambientals, està en joc.

Ara, m'agradaria fer una mica d'esment de la política europea sobre residus. L'any 2008, es va aprovar la Directiva 2008/98/CE amb l'objectiu de reforçar els mitjans per a reduir els residus, disminuir les incidències de la producció i de la gestió d'aquests sobre el medi ambient i la salut humana.

A Espanya, el passat 29 de juliol es va publicar al BOE la Llei 22/2011, de 28 de juliol de Residus i Sòls Contaminats per la qual es transposa la citada Directiva Marc de Residus Europea. Aquesta Llei recull una nova política de residus que aposta per la prevenció, maximitzant l'aprofitament dels recursos i la disminució dels impactes adversos de la seva producció i gestió sobre la salut humana i el medi ambient. En aquesta Llei s'estableix l'objectiu de reutilització i reciclatge per a diferents materials que componen els residus domèstics i similars, d'un 50% abans del 2020.

De fet, a Catalunya, la recollida de la fracció orgànica és obligatòria per a tots els municipis que superin els 5.000 habitants.

Els residus orgànics són els que més pesen a causa de la seva densitat i constitueixen la part majoritària de la nostra brossa, ja que representen, aproximadament un 40% d'aquesta.

Hi ha exemples a Catalunya o al País Basc d'experiències pioneres en les que s'ha pogut saltar de un 20% a un 75% de reciclatge en només unes setmanes.

Tot això m'insta a fer-me una pregunta que m'agradaria fer-vos extensiva: És compatible pujar al carro europeu de l'augment del reciclatge, incloent el reciclatge orgànic al nostre país, amb el manteniment d'una instal·lació incineradora sobredimensionada que no només no incita al reciclatge, a més a més de tenir repercussions sobre el canvi climàtic i la salut, i que a més a més necessita la importació de residus de fora del país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En relació al sobredimensionament del CTR, actualment estem en un percentatge, millor dit, amb un import de tones cremades al CTR d'unes aproximadament 38.000 tones l'any. La crema òptima, és a dir, el funcionament òptim del Centre

de Tractament de Residus estaria a l'entorn de les 45.000 tones l'any, és a dir que estaríem actualment a un 15% per sota, val?

Clar, estem d'acord que estem en una crisi des de fa tres o quatre anys, que ens aporta a una davallada de la crema de residus al CTR. A veure, és una situació del moment de la crisi que tenim però, si les coses van millor en un període futur, d'aquí uns anys, es podria arribar a aquesta crema òptima, per què no?

Jo no estic d'acord amb vostè quan diu que haurem d'importar més i més residus. Jo li diria: haurem d'importar, o no, en funció de com vagi la conjuntura econòmica en un futur, i és així.

Està clar que al moment que es va posar en funcionament el CTR, al 2006, qui podia preveure en aquell moment, Sra. Gili, que el CTR, o millor dit la crisi, seria tan greu com és i que hi hauria una davallada tan important de generació de residus a Andorra. Jo crec que ni vostès ni nosaltres érem capaços en aquell moment de preveure aquesta generació, aquesta davallada en la generació de residus, fruit d'una reducció en l'activitat econòmica d'Andorra.

Pel que fa al tema de què es pot reciclar més, sense dubte estem tots d'acord i així ho farem, de fet en la presentació en la compareixença pública que farem al Consell General per explicar les línies estratègiques del Ministeri de Medi Ambient el proper 21 de novembre, així ho farem, i està clar que la línia d'aquest nou Govern és de millorar el reciclatge. Però insisteixo...

El Sr. síndic general:

Aneu acabant Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

...però insisteixo, una cosa pot ser compatible amb l'altra i si la crisi minva en els propers anys es reprèn el creixement econòmic... a veure, el creixement segurament de la crema de residus també pujarà, no? amb la qual cosa la central CTR podria funcionar a ple rendiment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara el torn de les repreguntes.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. ministre ha respost a una de les preguntes que jo li volia demanar, justament, de saber quantes tones necessitava la planta i quantes s'estan fent ara ja que ell també m'ha parlat de reciclatge, m'agradaria saber, si em pot contestar el Sr. ministre, dins d'aquestes 38.000 tones que estem cremant actualment, quin és el percentatge? Quina és la part orgànica de residus? si us plau.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp...

El Sr. Francesc Camp:

Tinc aquí les dades del 2010, estem parlant de 38.249 tones cremades, de les quals 31.500 més o menys són de residus orgànics.

Si em permet, una pregunta que m'han fet abans o un comentari que ha fet que també voldria precisar en quant a l'increment de si s'importen residus en quant a l'increment d'emissions, jo només li diria que el fet de tenir tantes parades també pot generar un increment d'emissions perquè l'arrencada del CTR genera, en el seu moment, un increment d'emissions. Tot i això, i perquè no hi hagi alarma a la societat voldria dir que les emissions del CTR estan mesurades en continu per analitzadors a la sortida de la xemeneia. Hi ha una sèrie de protocols que preveuen aturades automàtiques de la instal·lació i de la combustió en cas d'ultrapassament, i insisteixo, el fet d'importar i poder arribar a una quantitat o tenir una quantitat més alta de crema, no ha de representar cap perjudici a nivell dels nivells màxims d'emissions de diòxids a l'atmosfera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Sra. Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El PS torna a crear alarma amb el Centre de Tractament de Residus, i parla de contaminació. És que no sabem dir res més? Sempre estem amb el mateix... quina llàstima!

Si s'ha d'importar més residus voldrà dir que l'economia del país no funcionarà, com ha passat

aquests dos darrers anys que hem anat, amb el govern del PS, cada vegada pitjor.

Voldria saber, Sr. ministre, quina és la vida útil del Centre de Tractament de Residus que em sembla recordar que és de vint anys però, m'ho podria confirmar, Sr. ministre?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

A mi també em sembla que és de vint anys. No tinc la resposta segura però sí que anem per aquests períodes. El que sí que li puc dir també, és que el fet de tenir aturades regulars també pot aportar un desgast de la maquinària del CTR més ràpida, amb el qual també, doncs, un cost a llarg termini molt més alt que justament això, que l'actual amb aquestes parades que tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, dir-li a la Sra. Adellach que d'alarma social no en volem fer cap, ara bé, del que estem preocupats -és evident- és per tot el que toca a la salut pública dels nostres ciutadans.

Això també ho voldria lligar al que deia abans el Sr. ministre que estic d'acord que potser en el moment que es fa no es podia preveure però, en tot cas, és un camp en el qual no hi vull entrar, però el que penso que hem de fer ara és tirar cap endavant i no mirar el que s'havia fet abans el per què es va fer. Vull dir, hi ha molts interessos econòmics, això certament, però jo crec que la salut pública no ha de tenir cap mena de preu i sobre això no hem d'estalviar.

Llavors, també abans heu parlat del govern del PS que havia tractat aquest tema; sobre aquest tema, doncs, el govern del PS no va fer cap canvi... A veure, crec que jo tinc aquí unes declaracions del Diari d'Andorra del 14 de febrer en el qual el ministre PS d'aquell moment, el Sr. Vicenç Alay, ja deia que no era gaire partidari d'aquesta opció i sé que en aquell moment es plantegen altres maneres de fer. I bé, justament sobre això doncs, és això el

que li voldria demanar al Sr. ministre si ens podria dir si Govern ha analitzat altres solucions abans de tancar l'acord de trasllat i gestió de residus amb Catalunya tal i com ho tenim ara.

Gràcies

El Sr. síndic general:

Sr. Camp...

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

És un acord, com vostè ha dit, de trasllat de residus no només d'importació de residus. És a dir, aquest acord fixa un marc de relació global amb el govern espanyol. És un punt de l'acord la importació. Com he dit en el meu exposat inicial, hi ha molts altres avantatges.

Nosaltres ara, evidentment, la urgència entenem era, també buscar una solució per aquesta crema que no és l'òptima, però dins d'un marc global de relació amb el govern espanyol.

De moment a veure, la situació és la que és, tenim un CTR que l'hem d'utilitzar i a ple rendiment si pot ser, i hem anat en aquests mesos a... Però, hem de tenir en compte una cosa i és que hi ha eleccions a Espanya el 20 de novembre amb la qual cosa hem hagut de centrar tots els esforços en tancar aquest acord i no hem mirat altres opcions de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de fer la meua repregunta, voldria puntualitzar un comentari que ha fet la Sra. consellera Rosa Gili en quant a la directiva 2000. La directiva de l'any 2000, fixa la incineració com a valorització energètica, quant a les directives anteriors ho reconeixien com a eliminació, és a dir, l'apuja un grau dins de la jerarquia europea de gestió.

D'altra banda també voldria fer un petit incís i fer una mica de memòria, perquè quan l'antic forn incinerador es va tenir que aturar per urgència, els catalans van rebre prop de 100.000 tones de residus d'Andorra, i vam tenir sort en aquella època perquè no es va polemitzar com estem polemitzant nosaltres en l'entorn d'un hipotètic trasllat de residus.

I finalment poso la meva repregunta: els resultats actuals pel que fa a la recollida selectiva, crec que aquí a Andorra demostren que no és incompatible la incineració amb la recollida selectiva, perquè hem assolit resultats equiparables al nivell europeu, i voldria que el Sr. ministre així m'ho confirmés si té les dades, és clar.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc les dades a ma però sí que li puc dir que estem a uns nivells molts similars als europeus quant a reciclatge, a tractament de residus i a tria de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Els voldria recordar a tots que són repreguntes, el que han de fer. Gràcies.

Gili...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

Per contestar a la Sra. Calvó, jo no busco en cap moment polemitzar, no és el meu objectiu, sinó tal i com he dit abans la preocupació més aviat és cap a... de cara a la salut humana, eh?

Llavors, sobre el que demanaven ara també, de si era incompatible tot el que és reciclatge amb el forn, vull dir jo ja entenc que no, però penso que potser que d'alguna manera vagi lligat, no? crec que és fins aquí on només formularé la meva pregunta.

Només el que voldria dir, és que molts països cada cop més, s'està fent una política, una estratègia, de residu zero; és una cosa que es mou a nivell europeu i també a nivell mundial. He trobat dades justament de la ciutat de San Francisco que s'està, justament encaminant cap a una política de cremació zero; tenim també la ciutat de Flandes, a Bèlgica, que també és la regió europea capdavantera en aquest tema i que justament també es dirigeix cada cop més cap a una incineració zero.

Llavors per lligar les dues coses, la meva pregunta seria: quines conseqüències preveu el ministre que

tindrien aquestes polítiques de reciclatge que s'estan movent pel món, si mai consideréssim adequat de fer-les aquí a Andorra, amb el funcionament del nostre forn incinerador?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

La pregunta és molt... diríem de llarg termini, eh?

A veure, no ho sé quines conseqüències, el que està clar és que segurament en moltes pràctiques mediambientals hi ha països que ho fan millor que els països llatins, i nosaltres ens podem incloure dins d'aquests països llatins, no ho dubto.

Nosaltres treballarem perquè el país i la consciència mediambiental hi sigui i també en la matèria de residus i farem campanyes en aquest sentit, ara bé, per molt que es faci, els comportaments evolucionen a la velocitat que evolucionen i, a veure, està clar que malauradament s'haurà de continuar cremant residus molts anys, eh? Bé, i està clar que el Govern treballarà en el sentit d'intentar que la població es conscienciï, però repeteixo, això no es fa de forma ràpida malauradament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta? Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

El Sr. síndic general:

Perdó, li demanaria si es pot atènyer al tema, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí.

A veure només reprendre unes dades que ha dit abans el Sr. ministre.

Justament ens ha dit que es cremaven 38.000 tones de residus i que entre elles eren: 31.500 -i ho ha apuntat abans- eren de residus orgànics. Per tant, si aquests residus orgànics, seguint les directives europees i tenint aquesta voluntat de fer un reciclatge diferent, està d'acord amb mi, Sr. ministre,

que llavors totes aquestes tones de residus ens faltarien per un bon funcionament del nostre forn incinerador tal i com està dimensionat ara?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, estic d'acord amb vostè, però potser també estarà d'acord amb mi si li dic que si hi ha un creixement econòmic i tornem a tenir aquí a Andorra una quantitat de turistes molt més alta a la que tenim actualment i un nombre de població més elevada a mig termini -no diré a curt termini, seria massa ambicions per la nostra part-, potser també ens farà falta aquest dimensionament del forn.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta? Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, recordar-li a la Sra. Gili que per fer un reciclatge de 31.000 tones necessita molt espai a nivell de terreny i hauríem de saber que el nostre país és molt exigü i les dificultats que hem tingut ja de tenir una política des de fa molts anys amb el tema de la incineració.

Jo el que crec i considero és que el Govern, i aquesta és la meva repregunta, que intenti fer funcionar el forn amb la màxima agilitat i amb la màxima productivitat perquè el CTR tingui el mínim de parades possibles.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

No dubti que justament arrel d'aquest acord marc treballarem en aquest sentit perquè es pugui tenir una... potser òptima no serà, però una crema una mica més alta de la que tenim actualment de residus al forn incinerador, al CTR.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, pel Sr. Aleix, el tema d'espai en sóc conscient, vull dir, ja sabem tots com és Andorra però penso que potser m'estic repetint, però crec que és important. Estem parlant de tema de salut i potser val la pena que ens esmercem a trobar alguna solució justament en aquest tema d'espai.

Només una dada que també he trobat aquests dies treballant en aquest tema: a la Cerdanya justament diu que hi ha 10.000 tones de residus que és el que produeixen. Per tant bé, a mi... reconec que és una quantitat que a mi em sorprèn molt la diferència entre els 10.000 que poden produir ells i els 38.000 que produïm nosaltres, no? I, a més a més, encara penso que tenen molta sort justament aquesta gent perquè a més a més sembla ser que serien ells quins enviarien cap aquí els residus, no?

Em deia abans que justament si hi ha un augment de l'activitat econòmica, que potser ho tornarem a necessitar el... dimensionament aquest que tenim del forn, però jo és aquí on voldria dir: i si no puja aquesta activitat econòmica, i si ens quedem més o menys com ara, què hem de fer? Continuarem cremant residus respirant fums?

És aquesta la pregunta que li faig.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Bé, jo crec que són molts "sís", Sra. Gili...

A veure, és que m'està posant... en demanar-me unes respostes sobre unes hipòtesis que ja veurem si es compliran.

El que està clar és que tenim una Centre de Tractament de Residus, com li he dit abans, que bé... ens permet créixer, i això crec que és l'important, que ens permeti créixer. I això, repeteixo, no és incompatible amb fer polítiques molt més diríem... millors, que les que s'han fet fins ara -que s'han fet molt bé-, però incrementar la tria i el reciclatge i la conscienciació de la població. Com a mínim sabem que podem, si és el cas, créixer.

És clar, la Cerdanya no té vuit milions i mig de visitants com nosaltres, amb la qual cosa entenc que si tinguessin aquest milions de visitants segurament no tindrien deu mil tones sinó que en tindrien

moltes més... que em sembla que són vuit mil, no deu mil, pel que tinc entès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria tornar a parlar de l'acord de trasllat de residus que, de fet, era l'inici de la pregunta i que em sembla que gairebé no el recordem. Aquest acord és el tercer acord de trasllat de residus. El primer l'any 2000, va obligar a l'Estat andorrà a fer inversions en matèria de sanejament d'aigües; el segon acord que es va signar a l'any 2007 ens obligava a posar en funcionament la planta d'incineració i a fer un pla de residus homologable amb els plans europeus, i jo voldria saber Sr. ministre si aquest nou acord marca unes obligacions tant importants en matèria ambiental com les quines han marcat els acords anteriors? I, si és el cas o no, si es pot reconèixer... si es pot entendre com un reconeixement implícit de l'Estat espanyol que Andorra ha fet els deures en matèria de gestió de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Marca menys obligacions de fet, les obligacions estan recollides en un sol article per il·lustra-ho, eh? Quant a l'anterior acord hi havia, si no recordo malament, quatre articles amb els quals requeria diferents tipus de controls i d'obligacions, no? amb el qual entenc que sí que hi ha hagut un pas endavant i un reconeixement per part de l'Estat espanyol que en matèria de tractament de residus s'han fet bé les coses a Andorra als darrers anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Sra. Gili ha dit diferents vegades que la seva intenció no és crear alarma social, però a mi me l'està creant perquè en diverses ocasions ha comentat que el que li preocupa és la salut, no?

Llavors, la meua pregunta al ministre és: amb l'entrada en funcionament del CTR i amb la comissió de seguiment que existeix, han detectat algun tipus d'element o de dades, doncs, degut a les emissions del Centre de Tractament de Residus que pogués ser preocupant per la salut?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sr. Camp...

El Sr. Francesc Camp:

Perdó.

Gràcies Sr. síndic.

Fa bé de recordar-ho. La comissió de seguiment del CTR es reuneix dues vegades l'any i realment s'exposen totes les dades de seguiment tant en matèria d'aire, com d'aigua, com de sòl i no hi ha cap indicador en aquest moment alarmant, al contrari, estem per sota dels llindars que podrien resultar preocupants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Jo també, continuant una mica amb la pregunta que ha fet el meu company, la Sra. Gili també m'ha creat una mena de petita alarma a nivell de la salut, i voldria demanar-li, Sr. ministre, si canviant la tècnica del forn i dels gasos d'emissió fruit de la incineració si són més o menys tòxics que la tècnica del compostatge que podria proposar una altra

manera de gestionar els residus, tal i com proposa la Sra. Gili.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Camp...

El Sr. Francesc Camp:

És una pregunta molt tècnica que reconec que sóc incapaç de contestar-li, eh?

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten veus a la Sala)

El Sr. síndic general:

Si no hi ha...

Bé, potser una darrera repregunta. Jo els demanaria perquè poc a poc... -ja no d'ara sinó de fa unes quantes preguntes- potser ens hem anat allunyant del tema objecte de la pregunta.

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

A veure, jo si he creat alarma, no era el meu objectiu. Sóc conscient que és un tema delicat, però també crec que és un tema que la població n'ha d'estar al corrent i que, per tant, se n'ha de parlar, no?

A veure, jo sobre el tema de les emissions del nostre forn no n'he parlat, perquè jo ja dono per fet que estan dins de la normativa o, en tot cas, bé, ja ho esperava, no?

Només una cosa, la Sra. Calvó abans ens ha dit que aquest era el tercer Acord i també s'ha comentat que han anat minvant i millorant els indicadors i tot això, i voldria que el Sr. ministre m'ho confirmés.

En aquests darrers anys -i no cal que entrem en cosa tècnica, ni en números, ni això-, però: és veritat que any darrera any van augmentant els indicadors i que cada cop es van restringint les emissions per garantir la seguretat humana?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Sr. síndic, jo no he dit que van minvant els indicadors, jo he dit que a l'actual Acord hi ha menys obligacions que a l'anterior i això es reflexa amb el nombre d'articles que hi havia a l'Acord anterior respecte a l'actual en quant als articles que ens demanaven unes certes obligacions.

No tinc actualment dades concretes aquí dels indicadors d'emissions del CTR, el que sí que li puc dir és que aquí a Andorra la qualitat de l'aire, des que malauradament tenim crisi econòmica, potser és l'única o una de les poques dades positives que tenim en aquest país des que tenim crisi econòmica, és que la qualitat de l'aire ha millorat i ha millorat a l'entorn d'un 30 o un 40%.

No tinc aquí més informació per donar-li a nivell de si hi ha hagut una millora dels indicadors. Ara bé, es pot suposar, es pot intuir que si la crema és més baixa, doncs, evidentment això es tradueix per una emissió més baixa també de contaminació del forn, està clar.

Però repeteixo, encara que hi hagués una crema més alta, i ho torno a dir per segona -com a mínim- vegada, és que hi ha uns controls i que estem per sota dels llindars màxims molt per sota del que ens marca, doncs, tant el reglament nostre com el reglament de la Comunitat Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem, si els sembla bé, a la cinquena de les preguntes.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, relativa a la secretaria d'estat de la Funció Pública.

Fou registrada amb el número 1070 i s'ha publicat en el Butlletí número 42/2011, del 24 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de la funció pública, de 15 de desembre del 2000 cita en el seu article 9: "En l'àmbit de l'Administració general, la Secretaria d'Estat de la Funció Pública és l'òrgan responsable de l'aplicació

d'aquesta Llei, dels seus reglaments i de la impulsió dels sistemes de gestió aplicables a la funció pública”.

Vist que la Llei de la funció pública incorpora en l'estructura de l'Administració una Secretaria d'Estat com a òrgan competent en la gestió de la funció pública, pregunto:

Pot explicar el Govern per què a dia d'avui no s'ha nomenat una secretària o un secretari d'estat de la Funció Pública?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Antoni Martí.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, el Govern ho pot aclarir i agraeixo, a més a més, al Molt Il·lustre Conseller... al Sr. conseller, que m'hagi formulat doncs aquesta pregunta perquè em permetrà, doncs, aclarir alguns dubtes, alguns dubtes que segons la meva opinió s'han generat al voltant d'aquesta qüestió.

És veritat que pot sobtar que a hores d'ara -i ho diu la Llei de la funció pública- no hi hagi una Secretaria d'Estat de la Funció Pública. Jo entenc, doncs, la pregunta i li vull contestar.

El fet que el Govern no hagi nomenat un Secretari o una Secretària d'Estat de la Funció Pública no significa que no tinguem la intenció de fer-ho. Ara bé, som partidaris de no adoptar segons quines decisions, no en aquest cas sinó en tots, sota la precipitació.

No volem donar, i entengui-ho bé Sr. Rios... no volem donar a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, que s'entengui bé, un perfil polític, perquè la política -ja ho diu la Sra. ministra de Sanitat-, ja la fem els polítics i no tècnic, i això ja veurà que no són únicament paraules. I dic això perquè busquem un perfil tècnic per a aquest càrrec perquè som conscients - diguem les coses com són- que durant aquesta legislatura haurem de fer front -i així ens ho hem dit també a tots els sindicats de l'Administració- haurem de fer front en aquesta legislatura, doncs, a una profunda, o no, en tot cas si podem pactar la revisió de la Llei de la Funció Pública i, per tant, necessitem algú de solvència tècnica contrastada. Trobar algú amb aquest perfil Sr. conseller, i vostès han governat i ho saben prou bé, no sempre és fàcil i, no únicament no sempre és fàcil governar, sinó que

de vegades no és fàcil buscar la persona adequada i cal meditar molt la decisió.

Però és que, a més, des del Govern no compartim les presses que no penso que tingui vostè, però jo entenc en la pregunta que sembla tenir vostè per nomenar un Secretari d'Estat de la Funció Pública.

És cert doncs, i li deia al començament de la meua intervenció, que la Llei de la Funció Pública preveu la creació d'aquesta Secretaria d'Estat -i agraeixo al Molt Il·lustre Conseller que ens recordi o que jo recordi el que diu l'article 9-. Però si em pregunten... si ens preguntem, perdó, de qui deriven les competències de la Secretaria d'Estat de la Funció Pública? Del Govern i, en aquest cas evidentment, qui pot més pot menys, del Ministre de Finances i de Funció Pública, el Sr Jordi Cinca.

Quan la Llei ens diu que la competència és de la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, ens està dient que no podem delegar aquesta competència a un òrgan, li deia abans, de rang inferior, però això no exclou la competència d'un òrgan jeràrquicament superior, com el ministre. Doncs, allò que deia, que col·loquialment diguem-ho així, que “qui pot més pot menys”, és a dir, que si el ministre té atribuït el Departament de Funció Pública pot fer tot allò que la Llei atribueix al Secretari d'Estat de Funció Pública.

Per tant, a la seva pregunta, i li contestaré. La resposta és que: el Govern nomenarà el Secretari d'Estat de la Funció Pública tant aviat com trobi el perfil tècnic -li he fet referència abans- des d'un punt de vista tècnic adequat i que, de moment, no cal inquietar-nos per aquest nomenament, ja que ho dic de forma personal i a demés amb plena convicció, ja que aquestes funcions les està assumint en aquests moment i amb molt encert el ministre de Finances i Funció Pública.

Moltes gràcies Sr síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. cap de Govern.

Té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, està clar que precipitació després de sis mesos de governar no m'hi ha, eh? Vull dir, això ja ho entenc.

També entenc que la precipitació a l'hora d'escollir una persona que s'incorpori a aquest lloc de treball tan estratègic de l'Administració és complicat i cal fer-ho bé, però està clar que amb els esdeveniments que s'han succeït últimament hagués estat ideal que el Govern hagués tingut en compte, doncs, una persona que hagués ocupat aquest càrrec i que

hagués executat les tasques que li assigna la Llei de la funció pública.

La Llei, en cap moment, la Llei de la funció pública en cap moment parla de què si no hi ha un Secretari d'Estat de la Funció Pública el ministre pugui assumir les responsabilitats; al contrari, la Llei parla de què hi ha d'haver precisament un Secretari d'Estat de la Funció Pública perquè, i cito textualment: "La política de recursos humans lògicament la defineix Govern, però l'execució d'aquesta política que transcendeix a totes les direccions ha de ser desenvolupada per a tota l'Administració general de forma harmònica, fet que requereix un òrgan administratiu amb rang suficient.", i es refereix a la Secretaria d'Estat de la Funció Pública, per tant, la idea de què el ministre pugui fer de Secretari d'Estat de la Funció Pública i, a la vegada, definir les polítiques, segons la Llei de la funció pública, no es pot fer.

No entenem que no s'hagi nomenat una Secretària o un Secretari d'Estat de la Funció Pública en el moment en el que estem en el qual, doncs, el Ministre de Finances i Funció Pública està negociant amb tot el personal de l'Administració una sèrie de retallades.

No entenem perquè el govern de DA no hagi pogut fer l'esforç d'abans d'iniciar tots aquests treballs i totes aquestes reunions, etc, no hagi contactat amb algú perquè de fet serà la persona encarregada després de desenvolupar tot el que hagi aparegut en totes aquestes reunions.

Per tant, repeteixo, que no s'equivoquin. Com diu la Llei de la funció pública, l'execució de la política, l'execució de la política dels recursos humans definida pel Govern no l'ha de fer el ministre, l'ha de fer la Secretaria d'Estat de la Funció Pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs miri, em sap greu no estar d'acord amb tot el seu plantejament de dalt a baix i li dic així de clar.

No ho diu enlloc: ni a la Llei de la funció pública ni a la Llei del Govern, ho diu explícitament tal com vostè vol interpretar que es diu.

Però miri, també vostè que és un estudiós de les lleis té temps per fer-ho i a més el felicito perquè fa la seva feina professionalment, també podia haver

recordat el Codi de l'Administració que diu molt clarament que sempre està substituït jeràrquicament des d'un punt de vista la persona superior a la plaça que s'ha d'ocupar.

Però escolti, com que jo ho veia venir això tampoc entenc massa la polèmica, la veritat, eh? No l'entenc massa. M'he fet fer un informe jurídic, miri, perquè ho veia venir, perquè aquí tampoc farem un gran debat d'advocats i a cadascú lo seu i he fet un informe jurídic. Jo, sense que necessiti l'empara del síndic, ni molt menys, li puc donar avui mateix i és el mateix Gabinet jurídic que també treballava per a veure que deia el Sr. Rios, no pel govern del PS -ho dic per tothom- però no pel govern del DA sinó pel Govern d'Andorra, perquè potser això que ho aclarim alguna vegada que aquí estem representant els ciutadans d'Andorra que ens van elegir democràticament.

Dit això, em permetrà Sr. síndic... perquè, en fi, no veig amb què venia tot això...

Escolti, i que més bo és o quina intervenció ha fet vostè, és a dir, quina intervenció ha fet vostè que exigeix o gairebé diu que la Llei de la Funció Pública, -que dic que no és cert-, que la Llei del Govern, -que dic que no és cert-, que diu evidentment, la Llei de la Funció Pública que el fet que la Secretaria d'Estat de la Funció Pública abarqui varis ministeris, en fa una referència especial a la Llei de la Funció Pública, de la mateixa manera que en fa una referència genèrica a la Llei del Govern pel que fa a les secretaries o secretaris d'Estat.

Però a mi em sobta molt, que em digui que li sobta a vostè -a mi encara em sobta més- que com és que el Govern d'Andorra, que vostè no ha ficat a algú per aguantar la pressió del que vostè anomena reformes i jo anomeno política de responsabilitat. Ho està fent en primera mà i ho vull felicitar públicament, perquè es necessita una certa valentia, no són moments difícils per governar, ho està fent en primera mà, perquè així li pertoca, perquè és el ministre de Finances i Funció pública, i en tot cas, no únicament en aquest cas sense el suport del secretari d'Estat de la funció pública, però li puc assegurar que amb tot el suport del Govern d'Andorra.

I per tant, a mi m'ha semblat aquest comentari fora de lloc. Fora de lloc des d'un punt de vista que si algú, i que li dic que l'estem buscant, i estem buscant un perfil tècnic, nosaltres no l'agafarem pas perquè faci de parapeto, diguem-ho així, de les decisions polítiques que agafem nosaltres amb tota llibertat.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, potser no m'ha entès. És evident que jo en cap moment he dit que el ministre de la funció pública no fes correctament la seva feina, ni que estigués capacitat, ni que etc... Simplement li he dit que hi ha unes tasques que dins del Govern, dins del que és l'estructura del Govern no li corresponen, i que estan definides a la Llei de la Funció Pública.

Precisament, l'article 9, que no cal interpretació, és ben clar. A l'àmbit de l'Administració general la Secretaria d'Estat de la Funció Pública és l'òrgan responsable de l'aplicació d'aquesta Llei, dels seus reglaments i de la impulsió dels sistemes de gestió aplicables a la funció pública. No parla del ministre de la funció pública, parla de la Secretaria d'Estat.

Exactament igual, a l'exposició de motius ja li he dit abans, que també defineix exactament quina és la tasca del Govern, que defineix la política dels recursos humans, i quina és la tasca del secretari d'Estat de la Funció pública.

Per tant, el que m'agradaria que quedés clar ara... jo tampoc li vull retreure que a dia d'avui tampoc tingui un secretari d'Estat. No li vull retreure. Ja li dic que és una posició prou compromesa i prou delicada com per tenir un bon professional. Però de totes maneres el que li he de dir és que estan fora del que marca la Llei de la Funció Pública.

I per això li faig la pregunta: qui és l'encarregat actualment d'executar la política de recursos humans definida pel Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí que l'he entès bé, i em sembla que vostè també m'ha entès bé a mi.

Escolti, miri, li llegiré, perquè li deia abans que... cadascú allò seu.

La pròpia Llei del Govern, llegeixo l'informe del Gabinet Jurídic, perquè aquí sí que no hi ha cap

problema, perquè li pugui donar avui mateix. La pròpia Llei del Govern preveu que "en defecte del nomenament d'un secretari d'Estat, -la pròpia Llei del Govern-, el ministre pot encomanar l'assistència a les diferents comissions a un director del departament del seu ministeri". I el propi Codi de l'Administració preveu en el seu article 49.2, aquest no l'ha buscat, que "en els defectes de competència la validació la pot efectuar el superior jeràrquic". Conclusió en negreta, no del cap de Govern, conclusió en negreta del Gabinet Jurídic i en independent: "en aquests termes es considera des del Gabinet afirmar que en defecte del nomenament, - ara li contesto-, d'un secretari d'Estat de Funció Pública, el ministre de finances i funció pública pot assumir totes les funcions, -totes les funcions-, i competències, -totes les competències-, que les lleis atribueixen al primer, ja que disposa de tota la competència tant material com jeràrquica".

Miri, si em permet, vostè em pot fer la pregunta per dalt, per baix, pel mig, i tal, però jo li contestaré això. Però a demès no li contesta el cap de Govern, li contesta un informe jurídic perquè la veia venir, no?

El més important, i acabo, Sr. síndic, és que li agraeixo que estigui preocupat, que estigui preocupat que el Govern d'Andorra no tingui en aquests moments un secretari d'Estat de la Funció Pública, però en tot cas, una preocupació que més la tenim nosaltres, i que en tot cas la solucionarem nosaltres, i no ho acabaré, perquè em sembla...

Vostè és una persona que aprecio Sr. Rios, no li demanaré que me'n busqui cap, perquè ja mirarem de buscar-lo nosaltres, perquè nosaltres els busquem amb perfil tècnic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap més repregunta...

Sí, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, abans ha aparegut amb una pregunta en una cosa similar. És a dir, si el ministre fa política o és tècnic o tècnic i fa política... bé, m'agradaria que aquest tema quedés aclarit.

A veure, simplement la pregunta no anava en mala intenció. La pregunta era simplement constatar que el Govern contractarà un secretari d'Estat de la Funció Pública o una secretària d'Estat de la Funció Pública, i que és una llàstima, vull constatar que és

una llàstima que amb el procés que s'ha engegat en el qual s'ha reunit amb tots els sindicats de l'Administració durant un cert temps per pactar o per treballar o per proposar unes retallades a tot el personal, aquesta figura no hi hagi estat.

Per tant, acabo dient: el perfil que nomenaran, secretari d'Estat, serà tècnic o polític, al final?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, no ho sé. Ho hauria de tornar a mirar tot això. Perquè em sembla que ho he dit que serà tècnic. Miri! Sap per què serà tècnic, perquè justament la política, en aquests moments la marca el Govern d'Andorra, i per delegació a un assumpte que ens ocupa, que vostè ja en fa referència, que ja això també ho veia venir... això de les retallades ho està portant a primera persona el ministre de Finances i Funció Pública.

Vostè no troba, -permeti'm que ho digui així, Sr. síndic-, no troba que això no és molt més valent des d'un punt de vista de la credibilitat, que el qui doni la cara en primera persona sigui el ministre i no el que he insinuat que pugui ser, que en tot cas no ho serà per a nosaltres, una mena de para-xocs del ministre que és el que liderarà, evidentment, amb el recolzament del Govern, les reformes que puguin haver-hi, les reformes que li he dit en la meua contesta, les reformes d'una llei que també reclamen la mateixa administració, una nova Llei de la Funció Pública que jo ho mencionava des d'un punt de vista que pot ser profunda, però que en tot cas desitjada que sigui pactada.

Acabant, Sr. síndic, vostè no ha fet una pregunta amb mala intenció, no ho he interpretat així. Però pensi que totes les meves contestes no han estat amb cap mala intenció. I per tant, no podríem acabar així, Sr. Rios. Si vostè en vol fer una altra ho podem fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més repreguntes i no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.15h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 3 de novembre del 2011.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, **relativa a la signatura d'una carta d'intencions del Govern del Principat d'Andorra a favor d'EGEDA**, (Reg. Núm. 1066).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, **relativa a l'estat d'aprovació per part de Govern del pla de gestió del Madriu**, (Reg. Núm. 1067).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, **relativa al nou assessor del departament de Benestar del Ministeri de Salut i Benestar**, (Reg. Núm. 1068).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, **relativa al nou acord entre Espanya i Andorra per al trasllat i la gestió de residus**, (Reg. Núm. 1069).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 d'octubre del 2011, **relativa a la secretaria d'estat de la Funció Pública**, (Reg. Núm. 1070).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877